

kommande Minister for flere Contoirers Vedkom-
 mende kan lade sig Sagerne referere af Contoir-
 cheferne. Et Referat maa jo gives ham af de
 Sager, som foreligge til hans Afgjørelse, men en-
 ten dette gives ham af en Departementschef eller
 af en Contoirchef; forekommer mig at være en
 ligegyldig Ting. Contoirchefen maa jo, for-
 udsat at han er en dygtig Mand, være bedre
 inde i de Sager, som behandles i hans Con-
 toir, og altsaa med større Nøagtighed kunne
 referere dem, end Departementschefen i Almin-
 delighed vil kunne gjøre det. — Med Hensyn
 til Spørgsmaalet om Fuldmægtiges faste An-
 sættelse hører jeg ogsaa til dem, som mene, at
 man ikke behøver at gaae ind paa, at disse
 Poster vedblive at være faste. Med den over-
 ordentlig rundeltige Pensionsslov, man har, maa
 man være dobbelt betænkelig ved at udstrække
 Pensionberettigelsen til flere, end man maa
 ansee for absolut nødvendigt. Dersom man
 havde en mere moderat Pensionsslov, kunde
 man i saa Henseende være noget mindre nøie-
 seende, men netop under en Pensionsslov, der
 giver saa høje Pensioner, maa det være vig-
 tigt at begrænse Pensionretten inden de
 snevreste Grændser. — Der er en anden Tanke,
 som tidligere er bleven udtalt af et æret Med-
 lem her i Salen, og som jeg dog vil nævne,
 idet jeg troer, at den vel maatte kunne for-
 tjene at komme under Overveielse, om det
 navnlig ikke turde være det Hensigtsmæssigste
 at give enhver Contoirchef en bestemt Sum til
 Contoirhold, og saa lade ham sørge for det
 Personale, som skal udføre Forretningerne i
 hans Contoir. Det gaaer jo ganske udmærket
 hermed i vore By- og Herredsfogedembeder,
 hvor der, som bekendt, gives en bestemt Sum
 til Contoirhold, og det forekommer mig, at det
 ogsaa maatte kunne gaae her i Ministerierne,
 idet jo dog Contoirchefen i alle Tilfælde er
 ansvarlig ligeoverfor Ministeren med Hensyn
 til Forretningernes Udførelse i Contoiret, og
 han jo allerbedst og sikkest vil kunne bære dette
 Ansvar, naar han kan betjene sig af saadanne
 Folk, som han har Tillid til. Jeg skulde der-
 for ønske, at ogsaa denne Tanke maatte blive
 overveiet ved Siden af de andre Punkter i
 Lovforslaget. — Dernæst kunde jeg ønske at ud-
 tale et Par Ord angaaende det Spørgsmaal, om

man skulde lade det saakaldte Sædtillæg bort-
 falde. De ældre Medlemmer af Thinget ville
 erindre, hvor langvarige og varme de Bestræ-
 belser, de Debatter vare, som i Rigsdagen
 fandt Sted for at faae dette System anerkjendt
 og indført i vore Lønningsslove, og hvorledes
 en Fleerhed, som i Begyndelsen var stemt imod
 dette System, mere og mere svandt ind, saa at
 der tilsidt blev et overveieende Antal, der var
 enig om, at Anvendelsen af dette System var
 ønskelig og rigtig. De Grunde, der nu ansø-
 res her i Motiverne imod Systemet, ligesaa
 vel som de, vi have hørt derimod af nogle
 Talere idag, ere ganske de samme som de, der
 dengang bleve anførte; dette vil man kunne
 overbevise sig om ved at læse Forhandlingerne
 fra den Tid. Men selv de, som dengang med
 meest Styrke fremsatte de Grunde, der kunne
 tale imod Sædtillægssystemet, opgavederes Overbe-
 visning, forsaavidt de dog tilsidt maatte erkjende,
 at de Goder, der vilde vindes derved, maatte an-
 sees for at være saa overveieende ligeoverfor Ulem-
 perne, at man burde modtage Systemet. Naar
 man nu paaberaaber sig Erfaringen i den
 Tid; Sædberegningen har fundet Sted, saa
 viser dette altsaa kun, at de Ulemper, som man
 mener vare forbundne med dette System, vir-
 kelig have vist sig; men disse have været for-
 udsatte, og man har desuagtet fundet Nytten
 af Systemet at være overveieende. Jeg staaer
 nu paa det Standpunkt, at jeg tildeels kan
 erkjende Rigtigheden af nogle af de Indven-
 dinger, som ere gjorte gjældende imod Systemet,
 men at jeg paa den anden Side anser Fordelene
 ved at beholde det for overveieende ligeoverfor
 Ulemperne. Jeg troer, at naar Embedsmændene
 have en vis, fast, bestemt Løn, som under
 de meest forskellige, velende Forhold af Pri-
 ser paa Livsforbrødenhederne er den samme, saa
 vil det gaae dem som alle Andre, og som det
 er udtalt her saa tidt; de ville med Hensyn
 til det daglige Livsophold rette sig efter, at
 saa og saa Meget have de, og naar saa dette
 Forhold forandres, og der kommer enkelte Dyr-
 tidsomstændigheder til, ja, saa have de ikke
 belavet sig paa at modtage dem, men komme i
 Forlegenhed, og for at hjælpe sig ud over disse
 Vanfærligheder — især naar denne Tilstand
 varer et Aar eller to — tye de meget let til